



PRVI KORAKI



OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J



PRVI KORAKI



OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2009



Lucija Vuk, 9.a



Odgovorna urednica:

Pesmi zbrala in uredila:

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Grafično oblikovanje:

Založila in izdala:

Naklada:

Dijana Bohak Sabath

Alenka Zenunović

Lea Kralj

Peter Majcen

Osnovna šola Olge Meglič

200 izvodov

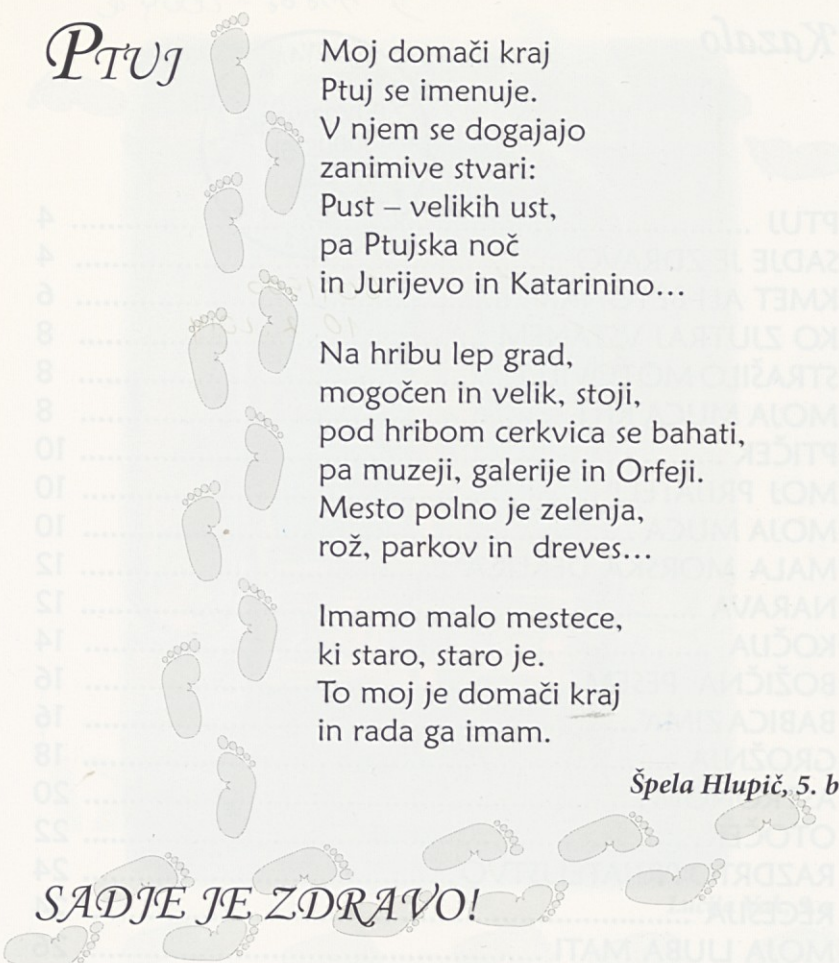
Kazalo

D 35868-2009 e



PTUJ	4
SADJE JE ZDRAVO	4
KMET ALI BETONAR	6
KO ZJUTRAJ VSTANEM	8
STRAŠILO MOTOVILO	8
MOJA MUCA KITI	8
PTIČEK	10
MOJ PRIJATELJ	10
MOJA MUCA	10
MALA MORSKA DEKLICA	12
NARAVA	12
KOČIJA	14
BOŽIČNA PESEM	16
BABICA ZIMA	16
GROŽNJA	18
ASTRONOM	20
OTOČEK	22
RAZDRTO PRIJATELJSTVO	24
RECESIJA	24
MOJA LJUBA MATI	26
BASEN ZA VSE LJUDI	26
KUHINJA	28
BABICA	30
PESEM ZA SESTRIČNO	30
VELIK IN MAJHEN	32

PTUJ



Moj domači kraj
Ptuj se imenuje.
V njem se dogajajo
zanimive stvari:
Pust – velikih ust,
pa Ptujška noč
in Jurijevo in Katarinino...

Na hribu lep grad,
mogočen in velik, stoji,
pod hribom cerkvice se bahati,
pa muzeji, galerije in Orfeji.
Mesto polno je zelenja,
rož, parkov in dreves...

Imamo malo mestece,
ki staro, staro je.
To moj je domači kraj
in rada ga imam.

Špela Hlupič, 5. b

SADJE JE ZDRAVO!

Za sladkarije mi ni,
le repa mi diši.
Sladkarije in bonboni -
to zelo diši,
ampak sadje in solata -
to pa zdravje poživi.

Sebastijan Kelnerič, 2. a



Anton Martin Emeršič, 8.a



Vid Kmetec, 8.b



KMET ALI BETONAR

Končajo se sni,
proti oknu pogled,
sonce se prebudi,
nov dan je že spet.
Že trdo delo čaka,
da sonce stopi izza oblaka.

Ti, betonar,
sploh veš, kaj je to?

Da motike poprimemo svoje,
odpravimo se na polje,
pa vendar dobre volje,
da izkoristimo delovne naboje.

Ti, betonar,
sploh veš, kaj je to?

Kmečka hiša,
skromni ljudje,
to uničiš – ti gorje.

Kaj imamo mi -
čudovita hribovja
ter velike planine,
pa kaj imate vi –
ceste, tovarne in trgovine!

Sedaj pa priznaj,
neokrnjena narava
ali beton –
kaj je večji raj, betonar?

Vita Hojnik, 9. a



Aljaž Puž, 7.a

KO ZJUTRAJ VSTANEM

Ko zjutraj vstanem,
si očke pomamem
in zobke umijem.
V šolo odhitim,
v razredu pridno sedim,
za znanje lepe ocene dobim
in z njimi mamico razveselim.

Lina Širec, 4. b

STRAŠILO MOTOVILLO

Strašilo motovilo
po svetu hodilo,
je s ceste zavilo
in se na polju izgubilo.
Tam še zmeraj
slamnato, zmečkano
in razcefrano stoji,
da kose in vrabce straši.

Tina Širec, 4. b

MOJA MUCA KITI

Moja muca črna rada se igra,
ko ji igračo vržem, se razveseli, skaklja
in na ovratnici ji zvonček zacinglja.
Ko jo pokličem, vesela prihiti,
saj ve, da ribice dobi.

Vanessa Gomilšek, 2. a



Monika Todorović, 8.b

PTIČEK

Oj, ptiček, te zebe?
Pa pridi sem, k nam,
ti jesti dam,
potem pa mi boš
lepe pesmi pel.

Rok Ribič, 2. a

MOJ PRIJATELJ

Moj prijatelj je pisatelj,
piše knjige zanimive,
ene strašne, druge smešne,
a nikoli dolgočasne.
Vsak večer grem v knjižni svet,
da bo spanec miren spet.

Daša Mogu, 2. a

MOJA MUČA

Ko zjutraj se zbudim,
do moje mačkice pohitim,
primem jo za tačkico
in pohitiva v šolico.

V šolici učiva še,
smejiva in igrava.
Ob treh pa domov pohitiva
in izmučeni zaspiva.

Vida Janžekovič, 4. b



Domen Herega, 5.a



Lia Gajšek, 5.a

MALA MORSKA DEKLICA

Mala morska deklica
živela je na dnu morja.

v valovih morja objemala
in žarela kot bisera dva.

Čeprav bilo ji je prelepo
njeno je kraljestvo,

Nika Klasič, 5. a

njeno srce po drugem svetu
hrepenelo je.

V morju morska deklica živi
in zelo k ljudem si želi.

Ko priplula je z dna morja,
zagledala je mladeniča.

Ko dopolni petnajst let,
se odpravi v človeški svet.

Želela je, da onkraj neba
bilo bi kraljestvo samo za

Tam usojeno ji živeti ni,

njiju dva,

zato se v morsko peno

kjer bi se s sončnim

spremeni.

zahodom kopala,

Miha Kovač, 5. a

NARAVA

Uboga narava – kaj delamo z njo!
Iz dneva v dan bolj uničujemo jo.

Brezvestno sekamo gozdove,
odstranjujemo te nje darove.

Kakšno pa je le še morje!

Narava upa, da bo bolje.

In venomer nas opozarja
s potresi in poplavamami.

A počasi ugotavlja,

da nima smisla se razsrditi.

Narava tudi meje ima.

To zlo prenaša dan na dan.

In zdaj vse bolj in bolj ječi,

ker mi smo jo uničili!

Tina Fekonja, 8. a



Suzana Harlamov, 8.a



Ana Lenart, 9.a

KOČIJA

(poustvarjanje na temo pesmi Kajetana Koviča Kočija)

Štiri živahne črne mačke
in za njimi trije krtki
in za njimi veverica
vsi igrivi, vsi marljivi,
z zamazanimi podplati,
se po vasi tam lovijo,
kar brki se rosijo.

Strašno jih zebe v noge.
Skozi zasneženo cesto grejo,
ki vsa ledena in mrzla
zmrzuje kar namenoma.
Hodili raje bi po travi,
tam ob reki Savi,
kjer sonce bi sijalo
in bilo bi jim toplo.

Štiri mačke, trije krtki
in za njimi veverica.
Tam, kjer sonce toplo sije,
tam, kjer punčka si perilo
umije,
hodijo zdaj oni vsi
med pisanimi hišami.

Kdo le ve, kam pot jih vodi,
mogoče tam k mili vodi,
mogoče pa v mrzle hribe,
a najbolje bo kar domov,

kjer pripravili se bodo na lov.
poustvarjala Tjaša Galič, 5. b

Štiri urne sive miške
in za njimi štiri kače
in za njimi štirje orli –
vsi na uzdah in v
čevljih dirjajo
čez drn in strn,
za seboj pa prevažajo kočijo,
ki se pozibava gor in dol.

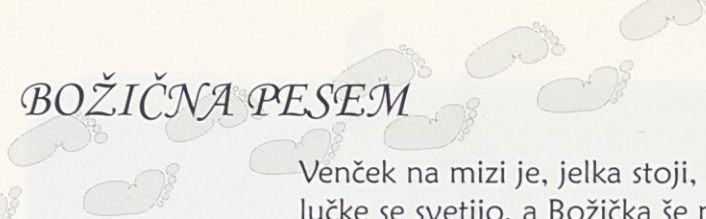
Toda preden do mosta so
prišli,
že so muhi krilo strli,
bolhi šla je noga preč,
zebra pa se je rešila,
da je kočija ni dobila.

Policija jih lovi,
pa rešilci in gasilci
ter za njimi konjederici.
Res urno jih lovijo,
ampak kočije ne dobijo.
Pa so vsi v en glas sklenili:
»Naj služba se gre solit!«
in odšli so v McDonalds na
pomfrit.

poustvarjala Barbara Gaiser, 5. b



Benjamin Kramberger, 8.a



BOŽIČNA PESEM

Venček na mizi je, jelka stoji,
lučke se svetijo, a Božička še ni.

Le kje si, Božiček, nestrpni smo že,
piškotki na mizi narejeni so zate.

Mleko te čaka, da boš le prišel,
le kje si, Božiček, le kdaj boš prispel?

Otroci se žalostni odpravijo spat,
Božička ne bo, saj poredni smo bili
čez leto vso.

A zjutraj, ko se zbudijo,
so presenečeni, vsi darila dobijo.

Še ni se zgodilo in se tudi ne bo,
da Božička v našo hišo ne bo!

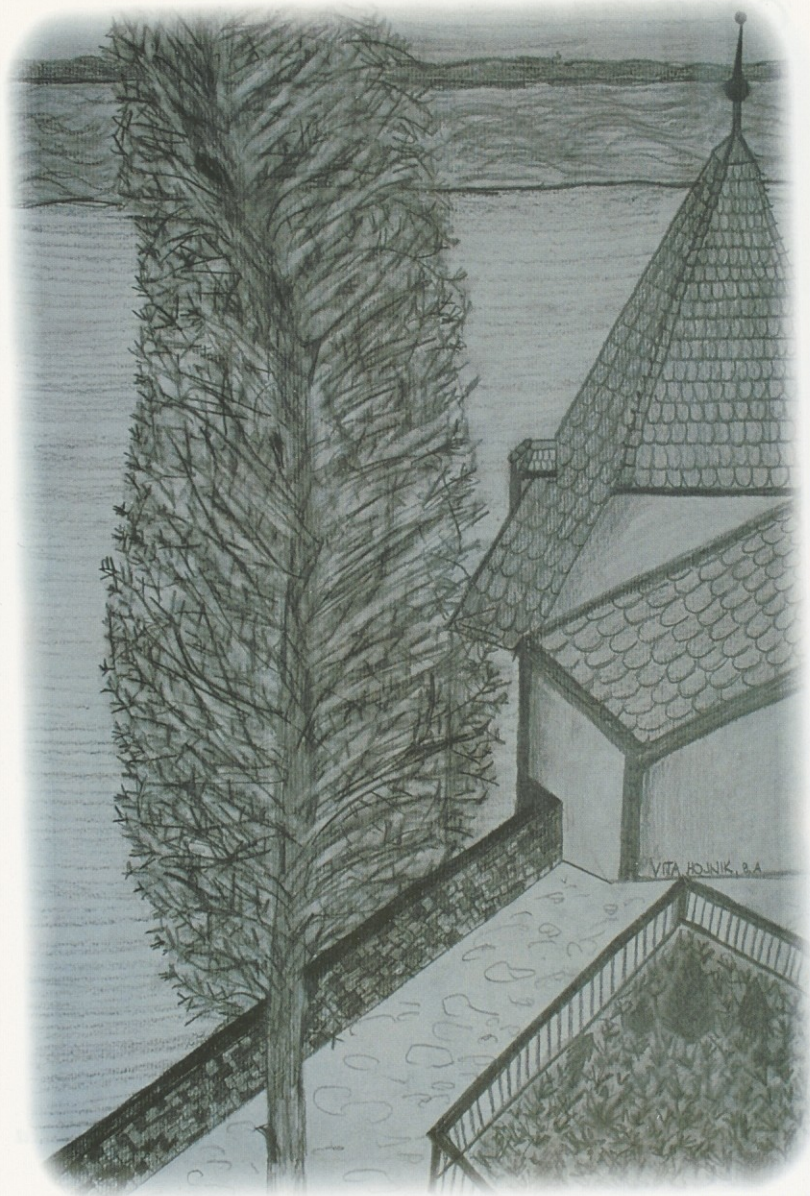
Barbara Gaiser, 5. b



BABICA ZIMA

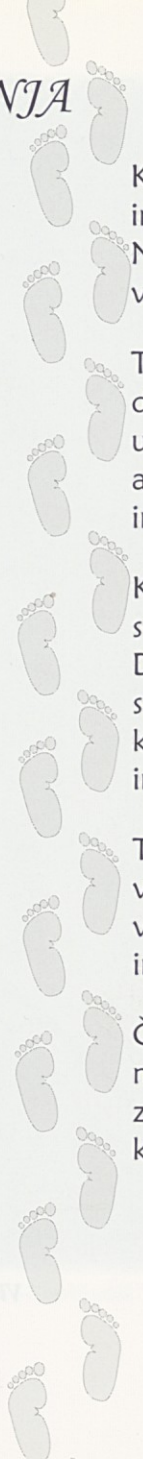
Babica Zima,
sešij nam plašček
iz toplega krznā,
saj zunaj je mraz,
v toplem plaščku bom v zimi
čakal pomlad.

Tjaša Galič, 5. b



Vita Hojnik, 9.a

GROŽNJA



Kaja, Miha, Jaka
imajo en velik problem.
Nekega dne pred njih prikoraka
velik fant, da vam povem.

Ta fant jim je grozil,
da denar so mu dajali,
ustrahoval jih je in strašil,
a doma so se le jokali
in staršem vse to zamolčali.

Ko je to že nekaj časa trajalo,
so skupaj se zmenili in načrt sklenili.
Doma so se vsi opogumili in starše
seznanili,
kaj kmalu so ukrepali
in vse stvari razrešili.

Ta fant je vrnil vse nazaj,
vsem se opravičil je,
vsi so se pobotali
in postali dobri prijatelji.

Če kaj takega se ti zgodi,
ne bodi tiho, usta odpri,
zatoži tega grdega capina,
ki življenje ti greni.

Aljaž Puž, 7. a



Iva Lana Korošec, 9.a

ASTRONOM

Vso noč in ves dan,
še ko je zaspan
astronom za mizo sedi,
števila seštevja, deli,
ozvezdja pregleduje
in napeto premišljuje,
skoz ogromen teleskop
vse planete preučuje.

Sveži zrak kdaj vdihniti
ali iti med ljudi;
o tem razmišlja astronom,
a smisla v tem ni videti.

Vesolje je njegov navdih.
Planeti, zvezde, novi svet!
Želja, da bi šel tja sam,
se mu poraja spet in spet.

Vse življenje astronom
vesolje je raziskoval,
dokler na koncu ni moči
v temni sobi obležal.
Takrat skoz okno se zazre
v svetleče zvezdice,
ki na temnem nočnem nebu
srebrno vse iskrijo se.
Takrat pomisli astronom:
»Vesolje sem preučeval,
kar dobro mi od rok je šlo,
a zdaj, na koncu sem spoznal,
da nikoli prej zazrl
se nisem v zvezdnato nebo...«

Tina Fekonja, 8. a



Marina Baklan , 9.a



Mia Žganjar, 8.a

OTOČEK

Sredi morja prelep otoček leži,
rastlinje vse na njem brsti,
se ptice vesele po nebu podijo
in mirno v vodi tam ribe živijo.

Pesem valov se noč in dan
iz morja vesela razlega na plan.
Ob ptičji spremljavi veselo šumlja
morje, ki ni mu videti dna.

Palme stegujejo glave na plan,
k jutranjem soncu v prelep, svež, nov
dan.

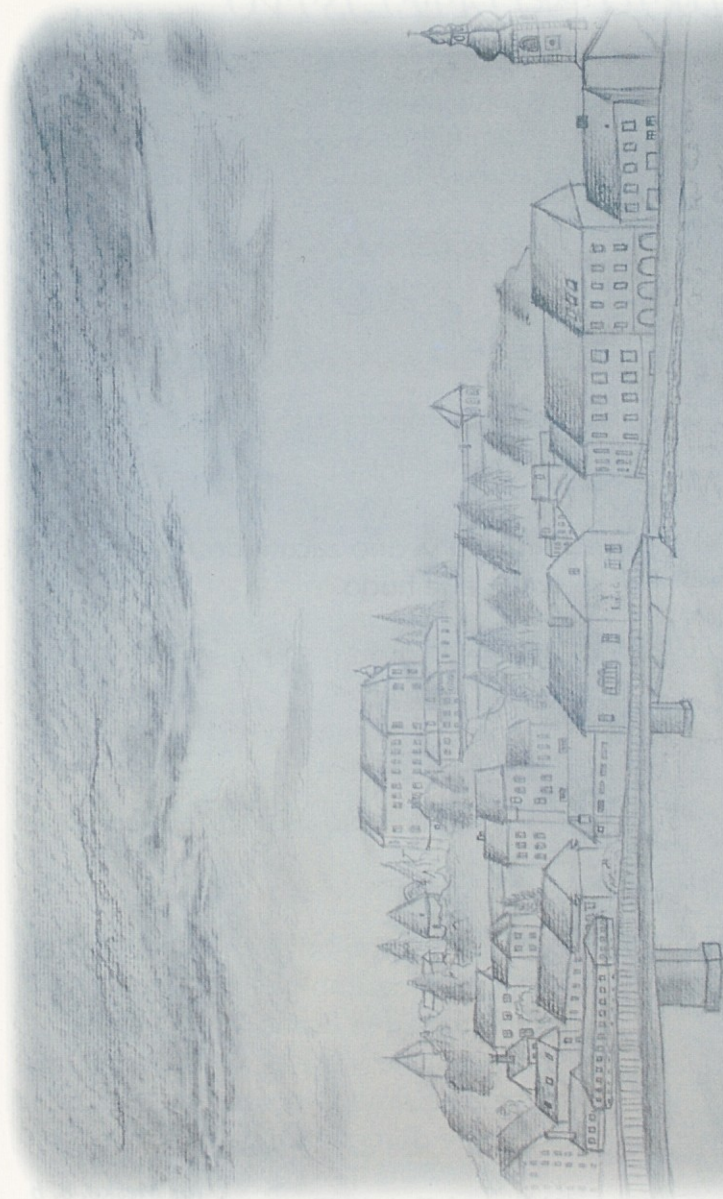
Lahkotno v vetriču zibajo se,
želijo ostati si tam, kjer so le.

Ko sonce zaide pod nebom škrlatnim
in luna se z zvezdami kaže na plan,
živahne škržate zamenjajo murni,
ko mistična noč zamenja lep dan.

In morje uspavanko tiho šumlja
in ptice v gnezdih že mirno spijo.
Cvetlice so glavice svoje poskrile
in ribe po vodi le tiho drsijo.

Mirno se v noči spokojni vse zdi,
nikomur nikamor se več ne mudi.
Čakajo le, da spet gredo na plan,
ko sonce posije spet v lep, morski
dan.

Tina Fekonja, 8. a



Gorazd Lajh , 9.b

RAZDRTO PRIJATELJSTVO



Prijateljstvo lepo je bilo,
a žal ni ostalo večno.
Spomini bodo ostali,
ne bodo lagali.

Žal usoda je določila tako,
da uničila je prijateljstvo,
ker strpnosti ni bilo
in življenje več ne bo tako lepo.

Ko žalosten si preveč,
ti ni treba jokati,
še najmanj kričati.
Prijatelj vedno začutil bo,
kako ti je hudo.

Prijatelji – bodite strpni,
nikoli nestrpni,
prijatelji potrebni so,
saj z njimi življenje je lepo.

Lučka Marija Neudauer, 7. a

RECESIJA

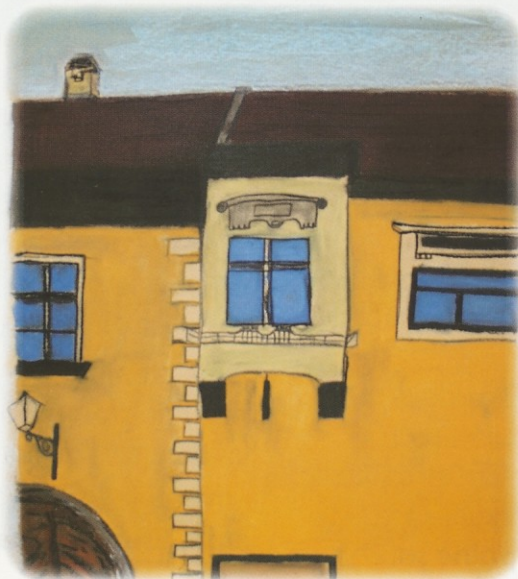


Od jutri naprej bo gorivo spet dražje!
Še dobro, da smo ga hitro kupili!
Kljub mrazu se bomo lahko veselili,
po smučanju v toplo se hišo vrnili.
Otroci se zime zelo veselijo,
za tople domove pa starši skrbijo.

Jaš Meško, 8. b



Karla Kaisberger, 8.a



Timoteja Kukovec, 8.b

MOJA LJUBA MATI

Moja mami je mama
postala,
ko sem jaz na svet prirojala,
takrat najbolj srečna je
postala.

Vedno zame je skrbela,
najbolj rada me imela,
vedno govori mi: »Rada te
imam!«,
to počne prav vsak dan.

Takrat, ko sem zbolela,
je velike skrbi imela,

ko jih še do tedaj nikoli ni
imela.

Zdravnik, tabletko, čaji –
za vse je poskrbela,
samo da bi jaz ozdravela.

Če tudi vse na svetu ti bi
dala,
za tvoj trud in ljubezen ti
iskreno hvala,
bi premalo mogla tebi dati,
moja ljuba mati!

Sara Potrč, 8. b

BASEN ZA VSE LJUDI

Divja svinja mladičke je
imela.

Kmalu je začela razmišljati,
kaj bi pojedla.

Lačni mladički so jokali,
mami so še med spanjem
stokali.

A, glej, nekega dne,
lovec je stopil k njej.
Mladički so se ustrašili,
a lovec je rekel:

»Krmilnice polne so,
odslej lakote pri vas več ne bo.«

Divja svinja je utrgala rožo
in lovcu rekla:

»Hvala, rešili ste nam kožo!

Hvala vam za vašo skrb,
naj uspeva vam vaša obrt!«

Mladički so jedli in jedli,
pili so in pili,
plesali in domov odplesali.

Na koncu so zaspali,
a mama je budna ostala
in ni mirno zaspala.

Lučka Marija Neudauer, 7. a



Jaš Meško, 8.b

KUHINJA

Kuhinja je kot skladišče,
vsak v njej veliko išče.
Kuhinja je lahko vesela
ali tudi pogorela,
a najboljša je takrat,
ko iz nje prileze vonj,
ki imam ga rad.

V kuhinji se veliko dogaja.
Peteršilj papriki nagaja.
Fižolu vrt najbolj ne diši,
ne rad se v loncu poti,
a še vedno je raje na vrtu kot na
prtju.
Tam sta tudi ošabna cvetača in lena
pogača,
krompir se v loncu namaka,
iz paradižnika nastaja omaka.

Ko pride v kuhinjo kuhar,
nastane red in mir,
takrat se neha še največji prepir.
Krompir se v lonec potopi,
fižol na prtju obsedi
in peteršilj da končno mir.

Miha Kosi, 7. b



Matic Habjanič, 5.a



Lana Žarkovič Preac, 5.a

BABICA

Kdo zame redno skrbi?
Kdo z mano na treninge hiti?
Kdo takšno kosilo mi skuha,
da na mizi čaka me najboljša juha?

To babica, seveda,
ki je kot polna skleda
nasvetov modrih in veselja,
pri njej izpolni vsaka se želja.

Je zgovorna in pozorna,
pametna in dobrovoljna.
Šale stresa iz rokava,
to je babica ta prava.

Miha Kosi, 7. b

PESEM ZA SESTRICNO

Ko dojenček prikuka na svet,
zableše z njim ves planet.
Ptički lepo žvrgolijo,
drevesa veselo šelestijo.
Svet zajelo je veselje,
vsa mesta in podeželje.

Sara vriska, smeje se in joče,
dela vse, kar se ji zahoče.
Sara, bodi zdrava, lepa, srečna,
radost staršev s tem bo večna.
Če pa boš pridna in vesela,
pol v življenju boš uspela.

Miha Kosi, 7. b



Barbara Babič, 8. b

VELIK IN MAJHEN

Hrast mogočen svoje veje
k nebu sinjemu steguje
in v potočku majhnem,
bistrem
krošnjo svojo ogleduje.

Pa potoček zašumi:
»Ljubi hrast, povej mi ti,
kaj tam zgoraj se godi?
Nizek sem in moč mi ni
tako visoko videti.«

Pa mu hrast odgovori:
»Še misliti ne moreš si,
kaj vse je tukaj videti:
zlato sonce, ki žari,
da oči ti zaslepi.
Ponoči pa srebrna luna,
vsa obdana z zvezdami.
Pa ptica, ko zažvrgoli,
da ogreje ti srce,
povem ti, če jo slišal bi,
bi lepšega ne pomnil dne.«

»Vidim hrast, da res bogastvo
zgoraj v tvoji krošnji je,
oh, kako bi tudi jaz si želel,
da lahko bi videl vse!«

Ga hrast mogočen razvedri:
»Veš potoček, tudi jaz
zdaj rad slišal bi tvoj glas.

Daj povej mi kaj o svetu,
vetra tujega poletu,
krajih bližnjih, daljnih vseh,
kako zveni ptic tujih smeh?
Saj vse to že videl si,
ker svoje vse potuješ dni.
A jaz od nekdanj tu živim
in za večno tu stojim«

»Hrast! Tuj svet je čudovit,
da lepši bi ne mogel bit,
gore visoke in globeli,
pa doline in planote,
oh, to vredne so lepote.
Pa omamni vonj cvetlic
in metulji srečnih lic.
Res imaš kaj videti,
kadar v širnem svetu si.«

Potoček že je odhitel,
še prej pa hrastu zašumel:
»Preljubi hrast, spet vrnem se
in vem, da čakal boš na me!«

Zeleni hrast se zasmeji
in vesel odgovori:
»Ne bom premaknil se od tod.
Širni svet je tvoja pot.
Ko vrneš se, prav tu bom stal
in nebo občudoval.«

Tina Fekonja, 8. b

Domoznanski oddelek



KNJIZNICA IVANA POTRGA PTUJ

PRVI koraki
2009

35868/2009 a

070.48:37(497.4Ptuj)



6011500

COBISS o

